

Кальханка
Бабуля спявае ўнуку кальханку. Адну гадзіну, дзве, тры... Стамілася. Выршыла адпачыць. Малы расплюшчвае вочы і кажа:
— Бабуля, можна я цяпер пасплю?

Направільныя майкі
Маці ўшчынае малага Васілька:
— Сынок, хопіць есці столькі булчак. На цябе ўжо ніводная майка не налізіць.
— Мамачка, ну я ж не вінаваты, што ты такія цесныя майкі купляеш...

Як брат
Маленькі Данік, які любіць смачна паесці, раз-пораз цягае з халадзільніка прысмакі. Бабуля не вытрымлівае:
— Данік, ну колькі можна? Пакінь халадзільнік у спакой.
Хлопчык пярэчыць:
— Бабуля, як я яго пакіну? Ён жа мне нібы брат!

Урок зтыкету
Бабуля вучыць унука зтыкету:
— Калі кашляеш, трэба прыкрываць рот далонню.
— Не хвалойся, бабуля, у мяне зубы не выпядаюць! — супакойвае яе малы.
Даслала Ганна ЧАРНУШЭВІЧ, Слуцкі раён, в. Замосце.

Даруй...
Пабегла жонка зранку на работу.
Муж быў у адпачынку — не гуляў:
За справы гаспадарчыя з ахвотай
Узяўся ён, бо любай абяцаў.
Схадзіў у магазін, прынёс дзве торбы
Прадуктаў розных, нарабіў катлет.
Пліту памыў, пацёр каструлі добра.
Пасля усеўся на веласіпед,
У ветклініку вусатага Машэку
Звазіў (як не хацеў лячэцца кот!).
Дык на шляху зваротным у аптэку
Заехаць мусіў — па бінты і ёд.
Затым, апрацаваўшы свае раны,
Машэку венікам пад стол загнаў.
Бялізну ў ваннай перамыў старанна,
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Даруй...
Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Вялікія жартуюць...

Чаму я жывы?
Аднойчы Марк Твэн атрымаў пачак слабых вершаў з назваю «Чаму я жывы?».
Вяртаючы рукапіс невядомаму аўтару, Твэн напісаў яму: «Таму, што адаслалі вершы па пошце, а не прыйшлі ў рэдакцыю асабіста».
Зразумей мужа
Неяк Артур Шапегнаўэр абеду ў кампаніі адной гаваркай дамы. Яна ў падрабязнасці распісвала яму, наколькі няшчасная ў шлюбе. Філасоф цярпліва слу-

хай. Але калі жанчына спытала, ці разумее ён яе, то адказаў:
— Не, але вельмі добра разумею вашага мужа.
Не з пустымі рукамі
Файна Ранеўская запрасіла да сябе ў госці і папрэджвала, што званок не працуе.
— Калі прыйдзеце, грукайце нагамі.
— А чаму нагамі? — здзіўліліся госці.
— Вы ж не з пустымі рукамі збіраецеся прыходзіць!

Даруй...

Панішчыў моль і пыл павыціраў.
Пачысціў дываны, памыў падлогу
І на балконе раміну зашкліў.
Зваліўся на канапу ад знямогі,
У офісе працоўны дзень прысніў.
Зайшла пад вечар жонка ў кватэру,
Таму, што бачыць, веры не дае:
Усюды чыста, на плічце — вярэца,
Букет вяргінь у вазе на сталі.
З пшэчотай ноччу туліцца да мужа:
«Кяханы мой...», уся агнём гарыць.
Той уздыкнуў і вымавіў натужна:
«Даруй, мне сёння галава баліць».

Мініячурны

Рамантыкі ўсе людзі ад прыроды.
У марак спачываючы ад стомы,
Стаць Македонскім хочацца заўсёды,
А ў выніку — нікому невядомай!

Зламаў руку. Такая вось гісторыя!
Але не зразумела мне, чаму
Ніхто не пацкавіўся: «Каторую?»,
Пытаюцца адно: «Зламаў каму?»

Мы знаём ісіну такую
Даўно, відаць, яшчэ са школы:
Той, хто зусім не рызыкне,
Не лечыць нервы карвалалам.

Многа залежыць ад грошай
Фундатару,
Толькі і тут не бывае ўсё чыста:
Новаў каўчэг будавалі аматары,
А вось «Тытанкі» — спецыялісты.

Уладзімір ЦАНУНІН,
г. Вілейка.

Міранізмы

Стварэнне жанчыны
Другою Бог Стварыў жанчыну,
Была ў яго Свая прычына:
Хацеў ён, Каб жанкі не мелі Памылак...
Першае мадэлі.

Згадкі з настальгіяй

Быў я малады
І нежанаты,
З настальгіяй
Згадаю час гэты:
Позіркі
Адводзілі дзяўчаты
І стралялі вочкамі
Кабеты...

Ашуканства

— Ты мяне, Марыя, Ашукала,
Памятаю я, Як па вясне
З многімі мужчынамі Гуляла,
Але выйшла Толькі за мяне!

Дзедава восень

— Хоць мая песня Пакуль што не спета,
Ясна адно, — Разважае Мацвей, —
Хутка закончыцца Бабіна лета —
Дзедава восень Чакае мяне.

Даты Падзеі Людзі

1869 год — нарадзіўся (былы маэнтак Крупляны, цяпер Карэліцкі раён) **Казімір СТАБРОЎСКІ, жывапісец, педагог.** Творчасць звязана з мастацкім жыццём Беларусі, Польшчы, Расіі. У 1887—1894 г. вучыўся ў Пецярбургскай акадэміі мастацтваў. Пасля 1894-га жыў і працаваў на Гродзеншчыне. Удзельнічаў у мастацкіх выставах у Пецярбургу, Парыжы, Мюнхене, Венецыі. Зазнавалік і кіраўнік (1904—1909) Школы прыгожых мастацтваў у Варшаве. Стварыў кампазіцыі фантастычна-симвалічнага характару, пейзажы, партрэты ў стылі мадэрн. Сярод работ: «Цішыня ў вёсцы», «Магамет у пустыні», «Белыя ночы» і іншыя. Памёр у 1929 годзе.

1960 год — нарадзіўся (г. Масква) **Андрэй Уладзіміравіч КАБЯКОЎ, беларускі дзяржаўны дзеяч, Прэм'ер-міністр Рэспублікі Беларусь.** У 1963-м разам з бацькамі пераехаў у БССР. Пачаў вучобу ў школе вёскі Бабровічы Калінкавіцкага раёна, затым вучыўся ў школах Шчучына і Мінска. У 1983-м скончыў Маскоўскі авіяцыйны інстытут імя С. Арджанікідзе, а ў 1991 годзе — Беларускае дзяржаўнае інстытут народнай гаспадаркі імя В. Куйбышава і Інстытут паліталогіі і сацыяльнага кіравання КПБ. Па адукацыі інжынер-механік, эканаміст, палітолаг, выкладчык сацыяльна-палітычных дысцыплін. Займаў пасады старшыні Камітэта дзяржаўнага кантролю, першага намесніка Прэм'ер-міністра, намесніка Прэм'ер-міністра, намесніка Прэм'ер-міністра — міністра эканомікі. У снежні 2010 года быў прызначаны на пасаду намесніка кіраўніка Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, а ў лістападзе 2011-га — Надзвычайным і Паўнамоцным Паслом Беларусі ў Расійскай Федэрацыі. У жніўні 2012-га А.У. Кабякоў быў прызначаны на пасаду кіраўніка Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, а з 27 снежня 2014 года Андрэй Уладзіміравіч — Прэм'ер-міністр Беларусі.

Вішнем Андрэя Уладзіміравіча Кабякова з юбілеем. Жадаем здароўя і поспехаў у працы!

Янка БРЫЛЬ, народны пісьменнік Беларусі: «Новы друг — знаходка рэдкая, а стары — каштоўнасць».

ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ

ПАКАШТУЙЦЕ!

Хуткія піражкі з мясам
Спартэбца. Для цеста: 250 г тварогу, 2 яйкі, 1 ч. л. соды, пагажанай воцатам, 2 шклянкі мукі, 2 ч. л. алею. **Для начыні:** 500 г фаршу, спецыі на смак.

Для цеста злучаем усе кампаненты і старанна вымешваем. Фарш солім, дабаўляем неабходныя спецыі. Раскочваем цеста, на яго выкладваем фарш. Згортваем у рулет і наразаем на кавалачкі таўшчыняй 1 см. Смажым на патэльні ў влікай колькасці алею.

Кулінарныя хітрыкі

Для прыгатавання «залатога» наю трэба падаграць малако, не дапускаючы закіпання. Дабавіць: 0,5—1 ч. л. загадзя прыгатаванай пасты з курукумы; 0,5—1 ч. л. топенлага сметанкавага масла або, на ваш выбар, міндальны, ільняны алеі, алеі вінаградных костчак. Для лепшага засваення малака дабаўляюць па трохі спецыі: карыцу (надае энергію, таму калі п'яць малако перад сном, то лепш абыйсці без яе), мускатны арэх, кардамон. Усё добра змяшаць. Можна дадаць мёд.

Піць «залатое» малако рэкамендуецца перад сном або раніцай, лепш за ўсё напачатку. Можна піць курсам па 40 дзён, 1-2 разы на год.

Супрацьпаказанні: перыяд абстраэннага захворвання ЖКТ, нырак; цяжарнасць; узрост да 2-х гадоў, індывідуальная непераноснасць.

КУЛІНАРНЫЯ ХІТРЫКІ

- Калі вы хочаце атрымаць смачную гародніну пры варцы, трэба апусціць яе ў ваду пасля таго, як яна закіпіць. Калі ж вы хочаце, каб смачным быў булён, — трэба пачынаць варыць гародніну ў халаднай вадзе.
- Вы зможаце лёгка і проста замяніць мянзэс сметанай, дадаўшы ў яе расцёрты жайток зваранага ўкрутую яйка і гарчыцу.
- Каб выціснуць з лімона больш соку, папярэдне пакачайце яго па сталі, трохі націскаючы.

Ну і ну!

Пад выглядам дэгустацыі
Як на Магілёўскім мясакамбінаце кралі каўбасу

Толькі за адзін дзень снежня мінула года з прадпрыемства было вывезена прадукцыі больш як на 100 мільёнаў рублёў.

Гэта стала вядома падчас расследавання крымінальных спраў, звязаных з карупцыйнымі дзеяннямі службовых асоб Магілёўскага мясакамбіната. Супрацоўнікі ўпраўлення па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі УУС Магілёўскага абласнага ўстановаўлення, што службовая асоба пад выглядам дэгустацыі новай каўбаснай прадукцыі вывозіла яе за межы прадпрыемства, а затым выкрадала. Сума шкоды высявятляецца, але, па папярэдніх звестках, гаворка ідзе пра мільярды рублёў, бо так званыя «дэгустацыі» праводзіліся неаднаразова на працягу працяглага перыяду часу. У дачыненні да асобы, якая падазраецца ў кражы, распачата крымінальная справа. Зараз прымаюцца ўсе меры па кампенсцыі нанесенай шкоды. Праваахоўнікамі працяваюцца аперацыйна-вышуковыя дзеянні па вызначэнні іншых асоб, якія могуць мець дачыненне да гэтай справы.

Нэлі ЗІГУЛЯ. zigulya@zviazda.by

А не шкодзь!

Як лось стаў... каровай

разбору тушы, пакрытае ласінай шэрсцю. У багажніку аўтамабіля таксама меліся шэрсці і сляды крыві, а ў салоне ляжыў прыцёл начнога бачання. Пасля гэтага парашальнік прапанаваў новую версію: забітага лася знайшоў у лесе, тушу часткова разабраў і забраў дадому. Аднак і за гэта зараз прадугледжана крымінальная адказнасць — ад буйнога штрафу да чатырох гадоў пазбаўлення волі.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

СЁННЯ

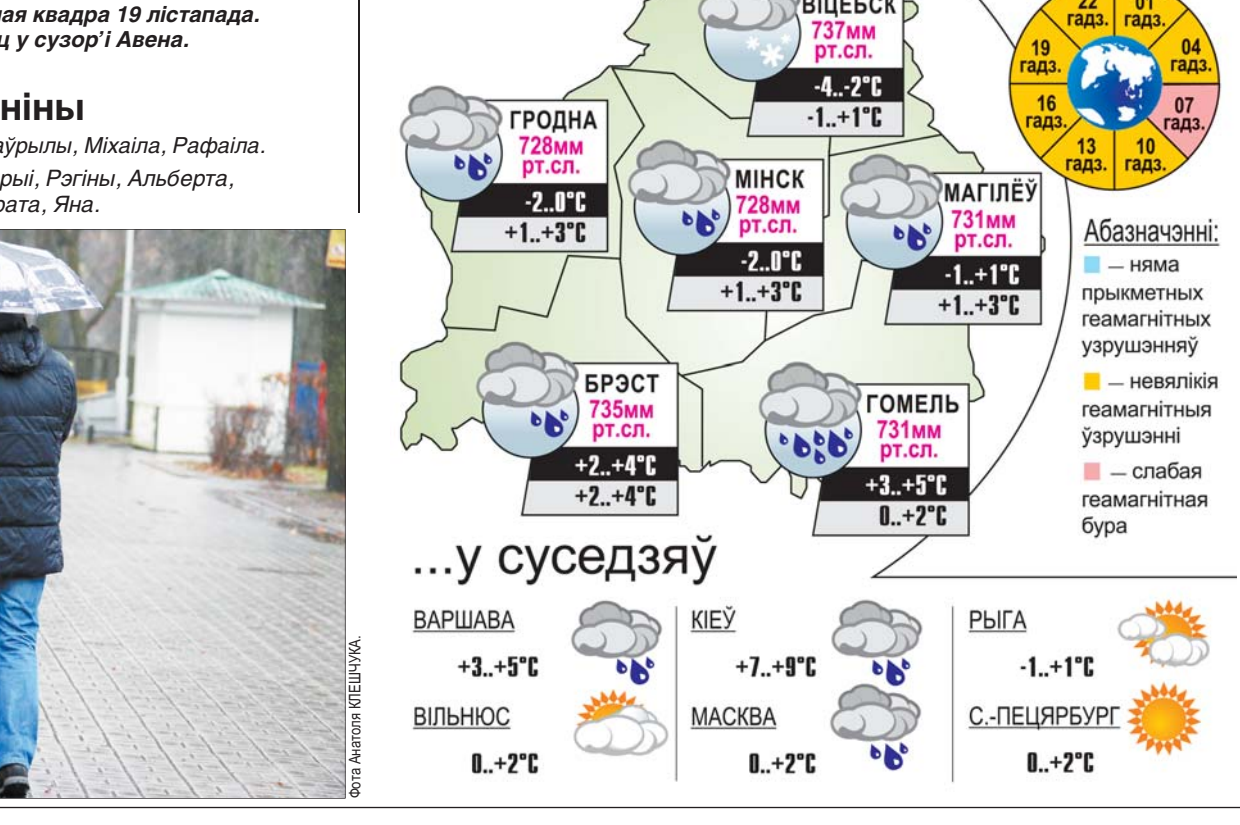
Месяц
Першая квадра 19 лістапада.
Месяц у сузор'і Авена.

Імяніны
Пр. Гаўрылы, Міхаіла, Рафаіла.
К. Марыі, Рэгіны, Альберта,
Кандрата, Яна.

Сонца	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск	8.47	17.03	8.16
Віцебск	8.42	16.46	8.04
Магілёў	8.37	16.53	8.16
Гомель	8.27	16.56	8.29
Гродна	9.01	17.19	8.18
Брэст	8.55	17.27	8.32

ЗАЎТРА

УСМІХНЕМСЯ

— Святлана, вы дазволіце вамі захапляцца?
— А рукамі чапаць будзеце?
— Вядома не, што вы...
— Ну, і сэнс тады?

Добры баксёрскі паядынак — гэта калі баксёраў пасля бою адроніць адзін ад аднаго можна толькі па трусах.

— Мне падабаецца твой адкалон.
— Гэта каняк.

Футбалісты нашай зборнай пасля гульні застаюцца на полі і паказваюць гледзчам галы, якія не ўвайшлі ў матч.

